

La prioritat número 1

«Sintetitzant al màxim, els meus reptes són fer República i defensar el meu territori»

El 21 de desembre vaig ser escollit diputat al Parlament de Catalunya, unes eleccions que, tot i il·legítimes, van ser cabdals per tal de posar de manifest la victòria de les forces independentistes al Parlament i al nostre país. Veníem d'uns mesos molt intensos i durs (1 d'octubre, empresonament dels Jordis, de l'Oriol i altres companys, la meitat del govern a l'exili, campanya en condicions molts difícils...), aconseguir representar el meu territori i el meu país al Parlament em va gratificar moltíssim.

Per davant se'm plantejaven molts reptes que afrontava (i afronto) amb il·lusió. Des que tinc memòria sempre he desitjat la independència del meu país, per molts motius, però bàsicament perquè per mi és sinònim de construir un país millor. Un país on encarem el nostre present i construïm el nostre futur, un país més just i més net en tots els sentits, en definitiva, un país on qualsevol pare o mare vulgui que creixin els seus fills.

Fa molts anys que pico pedra per aconseguir aquesta fita, militant a ERC o en qualsevol espai on he pogut incidir, i ara ho puc fer des del màxim òrgan de sobirania popular del nostre país, el Parlament de Catalunya. Els diputats tenim una assignació territorial, jo, com no podia ser d'una altra manera, soc diputat de l'Alt Pirineu i l'Aran (Alta Ribagorça, Alt Urgell, Cerdanya, Pallars Jussà, Pallars Sobirà i la Val d'Aran), un territori molt ampli però que conec i estimo profundament.

Un territori amb moltíssimes necessitats: la mobilitat entre les nostres valls, el desplegament de les telecomunicacions a tots els nostres pobles, que els nostres joves tinguin les mateixes oportunitats que la resta del país per formar-se i que tinguin la possibilitat de tornar al territori per desenvolupar aquest coneixement, compaginar la protecció del nostre fabulós medi natural amb el

desenvolupament econòmic, desplegar la nostra vegueria... i un llarg etcètera. Ja sé que no resoldré totes aquestes mancances en aquesta legislatura, però no per això deixaré d'intentar-ho, i com en tot, amb pas ferm i constant. Per tant, sintetitzant al màxim, els meus reptes són fer República i defensar el meu territori.

Per fer tot això és imprescindible fer govern, ja que des del Parlament podem legislar, però qui ho executa és el Govern de la Generalitat. En aquest escrit no entraré en les dificultats amb que ens hem trobat per investir president o presidenta, i formar govern, crec que ho aconseguirem i serem capaços d'aprofitar la majoria independentista actual, però com us he dit no és aquest l'objecte d'aquest escrit.

Ara mateix en trobem amb Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Oriol Junqueras, Quim Forn, Carme Forcadell, Dolors Bassa, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva a la presó; amb Marta Rovira, Meritxell Serret, Toni Comín, Clara Ponsatí, Lluís Puig i Anna Gabriel a l'exili i amb Carles Puigdemont, fins ahir, detingut i empresonat a Alemanya. Tots i cadascun d'ells amb la vida hipotecada, uns a presó i altres a l'exili, però tots ells amb la llibertat coartada per haver complert un mandat democràtic pacíficament, per haver permès que els ciutadans de Catalunya tinguessin la possibilitat de posar una papereta en una urna!!

Els que estan a l'exili pot ser que no puguin tornar a la seva terra durant molts anys, i els que estan a la presó no poden abraçar els seus éssers estimats llevat d'un cop al mes durant una estona. Això ja no va d'independència o república, això va de democràcia i d'humanitat, i per tant, per mi això ara és la prioritat número 1, ACONSEGUIR LA LLIBERTAT DE TOTES AQUESTES PERSONES INNOCENTS. Els hi devem per tot el que han fet i el nostre deure com a poble democràtic (independentment de les idees de cadascú) és no defallir fins que tothom recuperi la seva llibertat.

Francesc Viaplana

Diputat al Parlament i President regional d'ERC a l'Alt Pirineu i Aran

Com participar al "Dis la teva"? (<http://www.naciodigital.cat/pallarsdigital/seccio/dislateva>)